

Sygn. akt I C 487/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Dziki

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2016 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko (...) w C.

o zapłatę 43740,00 zł

I umarza postępowanie co do kwoty 8748,00 zł (osiem tysięcy siedemset czterdzieści osiem złotych);

II zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 34992,00 zł (trzydzieści cztery złote dziewięćset dziewięćdziesiąt dwa złote) z tym, że:

- kwotę 8748,00 zł (osiem tysięcy siedemset czterdzieści osiem złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty;

- kwotę 8748,00 zł (osiem tysięcy siedemset czterdzieści osiem złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 września 2015 r. do dnia zapłaty;

- kwotę 8748,00 zł (osiem tysięcy siedemset czterdzieści osiem złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 października 2015 r. do dnia zapłaty;

- kwotę 8748,00 zł (osiem tysięcy siedemset czterdzieści osiem złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 listopada 2015 r. do dnia zapłaty;

III zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 510,74 zł (pięćset dziesięć złotych siedemdziesiąt cztery grosze);

IV zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 7004,00 zł (siedem tysięcy cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 4817,00 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

Sygn. akt I C 487/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. pozwem z dnia 5 stycznia 2016 r. (data stempla operatora pocztowego) wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 43740,00 zł, w tym:

- kwoty 8748,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 lipca 2015 r. do dnia zapłaty;

- kwoty 8748,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty;
- kwoty 8748,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 września 2015 r. do dnia zapłaty;
- kwoty 8748,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 października 2015 r. do dnia zapłaty;
- kwoty 8748,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 listopada 2015 r. do dnia zapłaty.

Powód wnosił ponadto o zasądzenie na jego oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pismem procesowym z dnia 8 czerwca 2016 r. (data stempla operatora pocztowego) powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. cofnął pozew co do kwoty 8748,00 zł ze zrzeczeniem się roszczenia z uwagi na fakt, że pozwany (...) w C. w dniu 4 maja 2016 r. wpłacił należność główną na poczet należności wymagalnej na 27 lipca 2015 r. Jednocześnie wniósł o zasądzenie kwoty 510,74 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia wymagalności tej należności do dnia zapłaty.

Pozwany (...) w C. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości, w szczególności co do kwoty 8748,00 zł, a w razie uwzględnienia powództwa o rozłożenie należności na 5 równych miesięcznych rat. Wniósł ponadto o nieobciążanie go kosztami procesu z uwagi na sytuację finansową szpitala.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. i (...) w C. łączyła umowa dostawy gazy nr (...) – (...) z dnia 14 4 lutego 2015 r. (umowa wraz z załącznikiem k. 49 - 52).

Na podstawie powyżej umowy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P., na zamówienia (...) w C., dostarczał materiał jednorazowego użytku w postaci gazy. Umowa została zawarta na okres jednego roku. Zamawiający zobowiązał się do zapłaty za dostarczony towar w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury, przy czym za termin zapłaty uznano termin obciążenia rachunku zamawiającego (bezsporne).

Za dostarczone materiały (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wystawił następujące faktury:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 26 czerwca 2015 r. na kwotę 8748,00 (termin wymagalności 26 lipca 2015 r.);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 29 lipca 2015 r. na kwotę 8748,00 (termin wymagalności 28 sierpnia 2015 r.);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 26 sierpnia 2015 r. na kwotę 8748,00 (termin wymagalności 25 września 2015 r.);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 25 września 2015 r. na kwotę 8748,00 (termin wymagalności 25 października 2015 r.);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20 października 2015 r. na kwotę 8748,00 (termin wymagalności 19 listopada 2015 r.).

(...) w C. nie uregulował w terminie należności za dostarczone przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. materiały jednorazowego użytku (bezsporne).

Zapłata należności głównej wynikające z faktury VAT nr (...) w wysokości 8748,00 nastąpiła w dniu 4 maja 2015 r. (bezsporne).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny. Roszczenie zostało oparte na dokumentach w postaci faktur, które nie były kwestionowane. Pozwany nie kwestionował tego, iż powód dostarczył zamówione materiały jednorazowego użytku (gaza), jak też tego, że za dostarczony towar nie zapłacił w terminie.

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że strony łączyła umowa dostawy materiałów jednorazowego użytku (gaza). Stosownie do art. 605 kc, przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

W niniejszej sprawie po stronie powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. ciążył obowiązek wytworzenia i dostarczenia rzeczy, natomiast pozwany (...) w C. był zobowiązany do odebrania rzeczy i do zapłacenia ceny. Dostawca spełnił zobowiązanie, zaś odbiorca odebrał rzeczy, ale nie zapłacił w terminie ceny. Zapłata części należności głównej tj. kwoty 8748,00 zł nastąpiła dopiero w dniu 4 maja 2016 r., a zatem po wytoczeniu powództwa.

Podkreślić należy, że pozwany nie kwestionował wysokości należności za dostarczony towar oraz terminów wymagalności poszczególnych należności.

W ocenie Sądu, powództwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P., w dacie jego wytoczenia, zasługiwało w całości na uwzględnienie, zarówno co do należności głównej, jak i odsetek ustawowych.

Z uwagi na fakt, że pozwany (...) w C., po wytoczeniu powództwa, zapłacił część należności głównej, tj. 8748,00 zł, powód cofnął pozew w tym zakresie ze zrzeczeniem się roszczenia.

W związku z powyższym Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 8748,00 zł. Zgodnie bowiem z art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku (art. 203 § 1 kpc i 4 kpc w zw. z art. 355 kpc).

W pozostałym zakresie Sąd uwzględnił roszczenie powoda.

Jednocześnie Sąd zasądził od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P., skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 8748,00 zł za okres od dnia wymagalności do dnia zapłaty tj. kwotę 510,74 zł.

Zgodnie z art. 481 § 1 i 2 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Treść cyt. artykułu uległa z dniem 1 stycznia 2016 r. zmianie wskutek wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z art. 56 cyt. ustawy, do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Obecne brzmienie art. 481 § 1 i 2 kc jest następujące: Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Uznać zatem należy, że powodowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości wynikającej z art. 481 kc w brzmieniu obowiązującym przez 1 stycznia 2016 r., zaś za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości wynikającej w art. 481 kc w brzmieniu określonym przepisem art. 2 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z obwieszczeniem Ministra

Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 2016 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, poczynając od dnia 1 stycznia 2016 r. wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie wynosi 7% w stosunku rocznym.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd oparł się o zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania określoną w art. 98 kpc., uznając za zasadne obciążenie pozwanego zwrotem kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w całości, o czym orzekł w pkt IV wyroku. Na koszty złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 2187,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego, z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, w kwocie 4800,00 zł. Koszty zastępstwa procesowego zostały ustalone stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sąd miał na uwadze, że zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem, wyrażonym w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1979 r. w sprawie I CZ 93/79, pozwany, który płaci dochodzoną należność po wniesieniu pozwu, chociaż przed otrzymaniem jego odpisu, z punktu widzenia przepisów kodeksu postępowania cywilnego o kosztach procesu uważany jest za przegrywającego sprawę i w konsekwencji zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione koszty (art. 98 § 1 kpc.). Pogląd ten został również wyrażony przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 6 listopada 1984 r. w sprawie IV CZ 196/84.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego szpitala o rozłożenia świadczenia na raty. Stosownie do art. 320 kpc, w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W niniejszej sprawie pozwany ograniczył się jedynie do złożenia wniosku o rozłożenie świadczenia na raty w odpowiedzi na pozew, uzasadniając go ogólnikowo bardzo trudną sytuacją finansową, na dowód czego przedłożył odpis bilansu za 2015 i część 2016 roku (stan na 29 lutego 2016 r.), sprawozdanie z ilości udzielonych porad i osób hospitalizowanych w 2015 r., rachunek zysków i strat za rok obrotowy 1 stycznia – 29 lutego 2016 r. oraz zawiadomienie o wszczęciu wobec niego postępowania egzekucyjnego. Pozwany wniósł o rozłożenie zadłużenia na raty, ale biorąc pod uwagę to, iż należność nie jest stosunkowo wysoka, zadłużenie powstało w okresie ponad roku przedzającego orzekanie w sprawie, zaś pozwany do czasu wytoczenia powództwa nie podjął żadnych rokowań z powodem w tym zakresie, to trudno uwierzyć w dobrą wolę pozwanego, iż uiszczi zobowiązanie po rozłożeniu na raty. W ocenie Sądu pozwany nie wykazał, iż sytuacja pozwanego jest tak szczególna, aby uzasadniała rozłożenie świadczenia na raty. Wskazać należy, że według stanowiska doktryny odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku, lecz powinna być umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504).

Sąd nie uwzględnił ponadto wniosku pozwanego o nieobciążanie go kosztami procesu, w którym powołał się on na treść art. 102 kpc. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumienne i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanego doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów. Pozwany prowadził proces w sposób nielojalny. Usiłował go przewlekać poprzez zaproponowanie zawarcia ugody. Następnie nie podjął w kierunku jej zawarcia żadnych czynności. Pozwany, z uwagi na swoje postępowanie, nie zasługuje więc na potraktowanie go w uprzywilejowany sposób, a w rezultacie na zwolnienie go z obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.